

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015 declarate de către avocatul Loboda Vladimir în numele succesorului părții vătămate Pîntea Iulia și inculpatul

Zernaev Vadim Sergiu, născut la 20 octombrie 1977, originar din mun.Bălți și domiciliat în mun.Chișinău, bd.Dacia 11/2, ap.195.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.10.2010 - 30.12.2014,
2. Instanța de apel: 05.03.2015 - 28.05.2015,
3. Instanța de recurs: 11.11.2015 - 09.12.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 decembrie 2014, Zernaev Vadim a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.183 alin.(2) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Zernaev Vadim a fost învinuit de faptul că, deținînd funcția de director al SRL „Veclin-com” conform statutului înregistrat la Camera înregistrării de stat cu nr.1004600052080 din 19.08.2004, fiind persoană care gestionează organizație comercială, acționînd în baza licenței AMMII nr.024661, eliberată la 17.04.2007, la 15 mai 2007, a încheiat un contract de subantrepriză cu SRL „Enif-Also”, prin care s-a obligat să efectueze lucrări de demolare a construcției din str.Alba-Iulia 77/2, mun.Chișinău și în locul acesteia să construiască un complex locativ.

Astfel, Zernaev Vadim, în calitate de director al SRL „Veclin-com”, a dispus executarea lucrărilor de demolare a construcției din str.Alba-Iulia 77/2, conform autorizației de desființare nr.89-a/07 din 06.12.2007, eliberată SRL „Primautosport” pentru executarea lucrărilor de demolare a imobilului lit.01 cu grad de finalizare de 37%, proprietatea solicitantului, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile nr.0100/07/34680 din 23.07.2007, însă fără a dispune de proiectul pentru autorizarea lucrărilor de demolare, expertiza proiectului de organizare a execuției lucrărilor (POE), avizele necesare stabilite prin certificatul de urbanism, prin ce a încălcat prevederile cap.III al Hotărîrii Guvernului R.Moldova despre aprobarea Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor nr.360 din 18.04.1997, dar și prevederile normelor și regulilor în construcție СНИП 03.01.01 - 18.04.1997, și în special pct.3.2, unde se indică că „se interzice efectuarea lucrărilor de construcție sau montaj fără proiectele de lucru”, iar la pct.3.5 se indică că „proiectul lucrărilor este un document obligatoriu pentru toate organizațiile”.

La inițierea lucrărilor de demolare Zernaev Vadim nu a ținut cont de prevederile Regulamentului cu privire la conservarea și deconservarea construcțiilor nefinalizate NCM L.01.05-2002, care la pct.12 stabilește că „prevederile prezentului regulament sînt obligatorii

pentru toate persoanele juridice și fizice implicate în procesul investițional”, iar la pct.3.1 se indică că „în cazul în care o construcție nu este posibil de finisat ca urmare a faptului că nivelul tehnic al proiectului nu corespunde cerințelor, este sistată finanțarea, construcția urmează să fie conservată pînă la epuizarea acestor circumstanțe, iar reluarea lucrărilor (deconservarea) se efectuează doar după existența unui studiu de fezabilitate privind oportunitatea construirii, conform pct.3.4. pct.a) al aceluiași regulament, iar deconservarea construcției se face în urma unui studiu a construcției efectuat de o comisie special constituită (pct.5 al regulamentului), iar lucrările de deconservare urmează a fi efectuate doar în baza documentației de proiect și devizului pentru executarea lucrărilor de deconservare conform pct.5.2.2 al regulamentului”.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, Zernaev Vadim, contra atribuțiilor de serviciu, aprobate prin ordinul nr.OT06/04, din 02 iulie 2007, care prevede că: *„directorul asigură conducerea activității de protecție a muncii, asigură respectarea strictă a legislației în construcție, stabilește drepturile și obligațiile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul SRL „Velin-com” cu privire la protecția muncii, desfășoară elaborarea planurilor privind protecția muncii, organizează desfășurarea controlului medical, petrece asigurarea obligatorie contra accidentelor de muncă, etc.”*, la data de 16.02.2008, a dispus unui grup de persoane format din muncitorii I.Varanița, V.Neagu, L.Neagu, V.Buhai, M.Buhai, V.Ermacov, dirigintele de șantier E.Ermacov și N.Pîntea, angajat prin ordinul nr.34 din 03.09.2007, în calitate de sudor categoria II, efectuarea lucrărilor de demolare a imobilului din str.Alba-Iulia 77/2, prin ce a încălcat și prevederile art.8 din Legea cu privire la protecția muncii, nr.625-XII din 02.07.1991, care prevede că: *„întreprinderea e obligată să organizeze condițiile de muncă în corespundere cu modul stabilit de organele ocrotirii sănătății”* și prevederile art.9 care stabilește că *„patronii de întreprinderi sînt obligați să organizeze pentru angajați asigurări sociale împotriva accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale în modul și în condițiile determinate de legislație, iar categoriile de persoane care lucrează în condiții de mare risc, al căror patron este obligat să organizeze asigurarea individuală împotriva accidentelor de muncă, mărimea sumelor de asigurare se stabilesc în contractul colectiv sau în acordul încheiat între administrația întreprinderii, proprietar sau între organul de conducere,împuternicit de el, și comitetul sindicatului”*.

Demolarea construcției indicate a fost dispusă fără organizarea măsurilor eficiente de protecție a muncii, prin ce a încălcat prevederile art.43 alin.(2) din Constituția R.Moldova care prevede că *„Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii...”*, art.2 din Legea cu privire la protecția muncii nr.625-XII din 02.07.1991, care prevede că *„de dreptul la protecția muncii beneficiază cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și persoanele fără cetățenie”*, dar și prevederile art.225 lit.a) din Codul muncii, care prevede că angajatorul răspunde de asigurarea protecției muncii în unitate și are următoarele obligații în acest domeniu;

b) să aprobe, în etapa de cercetare, proiectare, executare și exploatare a instrucțiilor și echipamentelor tehnice, de elaborare a proceselor tehnologice, soluții conforme normelor de protecție a muncii, aplicarea cărora ar elimina riscurile de accidentare a salariaților și de contractare a bolilor profesionale;

c) să stabilească împuternicirile și obligațiile managerilor privind realizarea măsurilor de protecție a muncii și să asigure supravegherea și controlul desfășurării activității în condiții de securitate; să asigure evaluarea factorilor de risc la locurile de muncă; să asigure elaborarea și realizarea planului anual privind măsurile de protecție a muncii în unitate;

j) să admită la lucru numai persoane care, în urma controlului (examenului) medical, corespund sarcinilor de muncă ce urmează să le execute: să asigure periodicitatea acestor controale (examene);

k) să asigure informarea fiecărui salariat asupra riscurilor la care acesta este expus în desfășurarea activității sale la locul de muncă, precum și asupra măsurilor preventive necesare;

l) să asigure instruirea salariaților în materie de protecție a muncii, inclusiv instruirea împuterniciților pentru protecția muncii;

m) să elaboreze și să aprobe, de comun acord cu reprezentanții salariaților, instrucțiuni cu privire la protecția muncii, corespunzătoare condițiilor în care se desfășoară activitatea la locurile de muncă;

n) să nu ceară salariatului îndeplinirea unor sarcini de muncă cu pericol iminent de accidentare;

o) să asigure fiecare salariat contra accidentelor de muncă și bolilor profesionale;

dar și prevederile art.227 din Codul muncii care stabilesc că: „salariatul are dreptul: să aibă un loc de muncă corespunzător normelor de protecție a muncii, să fie asigurat în mod obligatoriu contra accidentelor de muncă și contra bolilor profesionale; măsurile de protecție împotriva influenței factorilor de risc;

p) să fie instruit în domeniul protecției muncii și să beneficieze de reciclare profesională pentru motive legate de protecția muncii, din contul angajatului;

și prevederile art.232 din Codul muncii care prevede că: (1) „Locurile de muncă trebuie să fie organizate astfel încât: să se asigure condițiile de protecție și igienă a muncii; să se evite pozițiile forțate și nefirești ale corpului salariatului și să se asigure posibilitatea schimbării poziției corpului în timpul lucrului prin amenajarea locului de muncă, prin folosirea echipamentelor tehnice corespunzătoare, prin optimizarea fluxului tehnologic.

(2) Pentru locurile de muncă care solicită un efort fizic sau neuropsihic sporit sau în care există factori nocivi de natură fizică, chimică sau biologică se vor prevedea măsuri de asigurare a unui ritm și regim de muncă care are vătămarea sănătății salariaților.

(4) Repartizarea salariaților pe locuri de muncă se va face astfel în cât solicitările impuse de specificul muncii, de mediul de muncă, de relațiile om mașină și cele psihosociale ale colectivului de muncă să corespundă particularităților psihofiziologice ale salariaților.

(5) Locurile de muncă trebuie să fie atestate din punctul de vedere al protecției muncii nu mai rar decât o dată în 5 ani”.

Zernaev Vadim se învinuiește că nu a elaborat și nu a finanțat măsuri eficiente de protecție a muncii prin ce a încălcat prevederile art.237 din Codul muncii.

Totodată, Zernaev Vadim 1-a numit în calitate de responsabil de desfășurarea lucrărilor de demontare (diriginte de șantier) pe V.Ermacov, care a fost angajat la 03 septembrie 2007 conform contractului de muncă nr.21 în calitate de dulgher de categoria II, neavând pregătirea necesară pentru a desfășura o astfel de activitate, prin ce au fost încălcate prevederile art.10 din Legea cu privire la protecția muncii nr.625-XII din 02.07.1991, care stabilește că „se interzice admiterea la lucru a persoanelor care nu au pregătirea profesională necesară și care nu au trecut instruirea, instructarea și verificarea cunoștințelor în domeniul protecției muncii în modul stabilit” și fără atestarea acestuia conform prevederilor pct.3 din Regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.239 din 23.09.2009.

Ca urmare a faptului că angajații implicați în procesul de dezmembrare a construcției nu au fost instruiți eficient în ce privește regulile privind tehnica securității muncii conform „Normelor pentru organizarea instruirii în materie de protecție a muncii a personalului din întreprinderi, instituții, organizații nr.49 din 01.10.2001 și Normele pentru elaborarea și realizarea măsurilor de protecție a muncii nr.40 din 16.08.2001, Normelor pentru elaborarea instrucțiunilor de protecție a muncii nr.54 din 08.11.2001, și a regulilor СНИП”, dar și faptul că a fost numit în calitate de diriginte de șantier o persoană care la acel

moment nu avea pregătirea necesară, iar planul de desfășurare a lucrărilor nu corespunde normelor în vigoare în urma tăierii prin sudură a pieselor înglobate a panourilor de separație din care erau structurați pereții construcției în cauză, fără fixarea prealabilă cu suporturi de sprijin din metal, panoul de separație cu lungimea de 2,5 m s-a desprins și a căzut peste sudorul Pîntea Nicolae cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.25/372 din 22.04.2008, traumatism asociat a cutiei toracice: fractura coastelor 1,2,3,5,6,7,8,9,10 pe stînga cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastei 7 și formarea hematoraxului și coastele 2,3,4,5,6 din dreapta, hematom retroparitoneal masiv, fractura maleolului medial a gleznei din dreapta cu deplasarea fragmentelor; echimoze și excoriații în regiunea trunchiului și membrilor, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viața persoanei, în urma cărora acesta a decedat.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și succesorul părții vătămate Iu.Pîntea, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Zernaev să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.183 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 6 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții manageriale pe un termen de 3 ani, invocînd că instanța la pronunțarea sentinței de achitare și-a bazat concluziile doar pe declarațiile inculpatului, fără a da o apreciere critică acestora și nu a dat a apreciere corectă probelor în ansamblu obținute în cadrul urmăririi penale și prezentate în instanța de judecată, și anume declarațiilor succesorului părții vătămate I.Pîntea, a martorilor I.Olari, I.Neaga, V.Guja și actelor cauzei, prin care cert s-a stabilit că inculpatul a încălcat Regulamentul de protecție a muncii, deoarece avînd funcția de administrator al „Veclin-Com” avea dreptul de a efectua acte de gestiune a societății atingerii scopurilor prevăzute în actul de constituire și în hotărîrea generală a asociaților; instanța a omis să se expună referitor la legalitatea numirii lui V.Ermacov în calitate de responsabil de desfășurare a lucrărilor (diriginte de șantier), care a fost angajat conform contractului de muncă în calitate de dulgher, neavînd pregătirea necesară pentru a desfășura astfel de activitate, prin ce au fost încălcate prevederile art.10 din Legea cu privire la protecția muncii din 02.07.1991, potrivit căreia este interzisă admiterea la lucru a persoanelor care nu au pregătirea profesională necesară și care nu au trecut instruirea, astfel că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate este cert dovedită prin probele administrate în cauză;

- succesorul părții vătămate, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.183 alin.(2) Cod penal aplicîndu-i pedeapsa închisorii, invocînd că probele prezentate de către partea acuzării demonstrează totalmente vinovăția acestuia, însă prima instanță a conchis eronat că fapta nu a fost demonstrată, incorect achitîndu-l pe inculpat, deoarece din materialele cauzei cert este dovedit că inculpatul a încălcat Regulamentul protecției muncii; admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpat în folosul ei a prejudiciului cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, au fost admise apelurile declarate de procuror și succesorul părții vătămate Iu.Pîntea, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Zernaev a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.183 alin.(2) Cod penal la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități manageriale pe un termen de 3 ani, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

4.1. Instanța de apel a constatat că Zernaev Vadim, deținând funcția de director al SRL „Veclin-com” conform statutului înregistrat la Camera înregistrării de stat cu nr.1004600052080 din 19.08.2004, fiind persoană care gestionează organizație comercială, acționând în baza licenței AMMII nr.024661, eliberată la 17.04.2007, la 15 mai 2007, a încheiat un contract de subantrepriză cu SRL „Enif-Also”, prin care s-a obligat să efectueze lucrări de demolare a construcției din str.Alba-Iulia 77/2, mun.Chișinău și în locul acesteia să construiască un complex locativ.

Astfel, Zernaev Vadim, în calitate de director al SRL „Veclin-com”, a dispus executarea lucrărilor de demolare a construcției din str.Alba-Iulia 77/2, conform autorizației de desființare nr.89-a/07 din 06.12.2007, eliberată SRL „Primaautosport” pentru executarea lucrărilor de demolare a imobilului lit.01 cu grad de finalizare de 37%, proprietatea solicitantului, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile nr.0100/07/34680 din 23.07.2007, însă fără a dispune de proiectul pentru autorizarea lucrărilor de demolare, expertiza proiectului de organizare a execuției lucrărilor (POE), avizele necesare stabilite prin certificatul de urbanism, prin ce a încălcat prevederile cap.III al Hotărîrii Guvernului R.Moldova despre aprobarea Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor nr.360 din 18.04.1997, dar și prevederile normelor și regulilor în construcție СНИП 03.01.01 - 18.04.1997, și în special pct.3.2, unde se indică că „se interzice efectuarea lucrărilor de construcție sau montaj fără proiectele de lucru”, iar la pct.3.5 se indică că „proiectul lucrărilor este un document obligatoriu pentru toate organizațiile”.

La inițierea lucrărilor de demolare Zernaev Vadim nu a ținut cont de prevederile Regulamentului cu privire la conservarea și deconservarea construcțiilor nefinalizate NCM L.01.05-2002, care la pct.12 stabilește că „prevederile prezentului regulament sînt obligatorii pentru toate persoanele juridice și fizice implicate în procesul investițional”, iar la pct.3.1 se indică că „în cazul în care o construcție nu este posibil de finisat ca urmare a faptului că nivelul tehnic al proiectului nu corespunde cerințelor, este sistată finanțarea, construcția urmează să fie conservată pînă la epuizarea acestor circumstanțe, iar reluarea lucrărilor (deconservarea) se efectuează doar după existența unui studiu de fezabilitate privind oportunitatea construirii, conform pct.3.4. pct.a) al aceluiași regulament, iar deconservarea construcției se face în urma unui studiu a construcției efectuat de o comisie special constituită (pct.5 al regulamentului), iar lucrările de deconservare urmează a fi efectuate doar în baza documentației de proiect și devizului pentru executarea lucrărilor de deconservare conform pct.5.2.2 al regulamentului”.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, Zernaev Vadim, contrar atribuțiilor de serviciu, aprobate prin ordinul nr.OT06/04, din 02 iulie 2007, care prevede că: „directorul asigură conducerea activității de protecție a muncii, asigură respectarea strictă a legislației în construcție, stabilește drepturile și obligațiile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul SRL „Velin-com” cu privire la protecția muncii, desfășoară elaborarea planurilor privind protecția muncii, organizează desfășurarea controlului medical, petrece asigurarea obligatorie contra accidentelor de muncă, etc.”, la data de 16.02.2008, a dispus unui grup de persoane format din muncitorii I.Varanița, V.Neagu, L.Neagu, V.Buhai, M.Buhai, V.Ermacov, dirigintele de șantier E.Ermacov și N.Pîntea, angajat prin ordinul nr.34 din 03.09.2007, în calitate de sudor categoria II, efectuarea lucrărilor de demolare a imobilului din str.Alba-Iulia 77/2, prin ce a încălcat și prevederile art.8 din Legea cu privire la protecția muncii, nr.625-XII din 02.07.1991, care prevede că: „întreprinderea e obligată să organizeze condițiile de muncă în corespundere cu modul stabilit de organele ocrotirii sănătății” și prevederile art.9 care stabilește că „patronii de întreprinderi sînt obligați să organizeze pentru angajați asigurări sociale împotriva accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale în modul și în condițiile determinate de legislație, iar categoriile de persoane care lucrează în

condiții de mare risc, al căror patron este obligat să organizeze asigurarea individuală împotriva accidentelor de muncă, mărimea sumelor de asigurare se stabilesc în contractul colectiv sau în acordul încheiat între administrația întreprinderii, proprietar sau între organul de conducere, împuternicit de el, și comitetul sindicatului”.

Demolarea construcției indicate a fost dispusă fără organizarea măsurilor eficiente de protecție a muncii, prin ce a încălcat prevederile art.43 alin.(2) din Constituția R.Moldova care prevede că „Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii...”, art.2 din Legea cu privire la protecția muncii nr.625-XII din 02.07.1991, care prevede că „de dreptul la protecția muncii beneficiază cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și persoanele fără cetățenie”, dar și prevederile art.225 lit.a) din Codul muncii, care prevede că angajatorul răspunde de asigurarea protecției muncii în unitate și are următoarele obligații în acest domeniu;

b) să aprobe, în etapa de cercetare, proiectare, executare și exploatare a instrucțiilor și echipamentelor tehnice, de elaborare a proceselor tehnologice, soluții conforme normelor de protecție a muncii, aplicarea cărora ar elimina riscurile de accidentare a salariaților și de contractare a bolilor profesionale;

c) să stabilească împuternicirile și obligațiile managerilor privind realizarea măsurilor de protecție a muncii și să asigure supravegherea și controlul desfășurării activității în condiții de securitate; să asigure evaluarea factorilor de risc la locurile de muncă; să asigure elaborarea și realizarea planului anual privind măsurile de protecție a muncii în unitate;

j) să admită la lucru numai persoane care, în urma controlului (examenului) medical, corespund sarcinilor de muncă ce urmează să le execute: să asigure periodicitatea acestor controale (examene);

k) să asigure informarea fiecărui salariat asupra riscurilor la care acesta este expus în desfășurarea activității sale la locul de muncă, precum și asupra măsurilor preventive necesare;

l) să asigure instruirea salariaților în materie de protecție a muncii, inclusiv instruirea împuterniciților pentru protecția muncii;

m) să elaboreze și să aprobe, de comun acord cu reprezentanții salariaților, instrucțiuni cu privire la protecția muncii, corespunzătoare condițiilor în care se desfășoară activitatea la locurile de muncă;

s) să nu ceară salariatului îndeplinirea unor sarcini de muncă cu pericol iminent de accidentare;

t) să asigure fiecare salariat contra accidentelor de muncă și bolilor profesionale;

dar și prevederile art.227 din Codul muncii care stabilesc că: „salariatul are dreptul: să aibă un loc de muncă corespunzător normelor de protecție a muncii, să fie asigurat în mod obligatoriu contra accidentelor de muncă și contra bolilor profesionale; măsurile de protecție împotriva influenței factorilor de risc;

f) să fie instruit în domeniul protecției muncii și să beneficieze de reciclare profesională pentru motive legate de protecția muncii, din contul angajatului;

și prevederile art.232 din Codul muncii care prevede că: (1) „Locurile de muncă trebuie să fie organizate astfel încât: să se asigure condițiile de protecție și igienă a muncii; să se evite pozițiile forțate și nefirești ale corpului salariatului și să se asigure posibilitatea schimbării poziției corpului în timpul lucrului prin amenajarea locului de muncă, prin folosirea echipamentelor tehnice corespunzătoare, prin optimizarea fluxului tehnologic.

(2) Pentru locurile de muncă care solicită un efort fizic sau neuropsihic sporit sau în care există factori nocivi de natură fizică, chimică sau biologică se vor prevedea măsuri de asigurare a unui ritm și regim de muncă care are vătămarea sănătății salariaților.

(4) *Repartizarea salariilor pe locuri de muncă se va face astfel în cât solicitările impuse de specificul muncii, de mediul de muncă, de relațiile om mașină și cele psihosociale ale colectivului de muncă să corespundă particularităților psihofiziologice ale salariilor.*

(5) *Locurile de muncă trebuie să fie atestate din punctul de vedere al protecției muncii nu mai rar decât o dată în 5 ani”.*

Astfel că, Zernaev Vadim nu a elaborat și nu a finanțat măsuri eficiente de protecție a muncii prin ce a încălcat prevederile art.237 din Codul muncii.

Totodată, Zernaev Vadim l-a numit în calitate de responsabil de desfășurarea lucrărilor de demontare (diriginte de șantier) pe V.Ermacov, care a fost angajat la 03 septembrie 2007 conform contractului de muncă nr.21 în calitate de dulgher de categoria II, neavând pregătirea necesară pentru a desfășura o astfel de activitate, prin ce au fost încălcate prevederile art.10 din Legea cu privire la protecția muncii nr.625-XII din 02.07.1991, care stabilește că „se interzice admiterea la lucru a persoanelor care nu au pregătirea profesională necesară și care nu au trecut instruirea, instructarea și verificarea cunoștințelor în domeniul protecției muncii în modul stabilit” și fără atestarea acestuia conform prevederilor pct.3 din Regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.239 din 23.09.2009.

Ca urmare a faptului că angajații implicați în procesul de dezmembrare a construcției nu au fost instruiți eficient în ce privește regulile privind tehnica securității muncii conform „Normelor pentru organizarea instruirii în materie de protecție a muncii a personalului din întreprinderi, instituții, organizații nr.49 din 01.10.2001 și Normele pentru elaborarea și realizarea măsurilor de protecție a muncii nr.40 din 16.08.2001, Normelor pentru elaborarea instrucțiunilor de protecție a muncii nr.54 din 08.11.2001, și a regulilor СНИП”, dar și faptul că a fost numit în calitate de diriginte de șantier o persoană care la acel moment nu avea pregătirea necesară, iar planul de desfășurare a lucrărilor nu corespunde normelor în vigoare în urma tăieri prin sudură a pieselor înglobate a panourilor de separație din care erau structurați pereții construcției în cauză, fără fixarea prealabilă cu suporturi de sprijin din metal, panoul de separație cu lungimea de 2,5 m s-a desprins și a căzut peste sudorul Pîntea Nicolae cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.25/372 din 22.04.2008, traumatism asociat a cutiei toracice: fractura coastelor 1,2,3,5,6,7,8,9,10 pe stînga cu lezarea pleurei parietale la nivelul coastei 7 și formarea hematoraxului și coastele 2,3,4,5,6 din dreapta, hematom retroparitonial masiv, fractura maleolului medial a gleznei din dreapta cu deplasarea fragmentelor; echimoze și excoriații în regiunea trunchiului și membrelor, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viața persoanei, în urma cărora acesta a decedat.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele administrate și prezentate în cauză, verificate și cercetate în ședința instanței de apel, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și anume declarațiile succesului părții vătămate Iu.Pîntea, a martorilor I.Olari, V.Ermacov, I.Neagă, V.Guja, V.Neagu, V.Buhai, și actele cauzei - ordinele nr.OT06/04 din 02.07.2007, nr.06/36 din 14.02.2008, procesul-verbal nr.14 din 13.03.2008, autorizația de desfășurare a lucrărilor nr.89 a/07 din 06.12.2007, extrasul din procesul-verbal de examinare a cunoștințelor în domeniul protecției muncii nr.67 din 05.07.2007, contractul de subantrepriză nr.16/06 din 15.05.2007, contractul individual de muncă nr.28 din 03.09.2007, ordinele nr.68-1 din 24.01.2008, nr.06/07 din 02.07.2007, fișa personală nr.28, instrucția pentru protecția muncii pentru sudori cu gaze nr.06/32 și pentru sudorii electrici la sudarea manuală nr.06/05, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.03.2008, instrucțiunea pentru protecția muncii la demolarea, demontarea sau reconstruirea clădirilor sau edificiilor nr.06/35, procesul-verbal de ridicare din 10.06.2010, rapoartele de

expertiză medico-legală nr.372 din 18.02.2008, nr.1519 din 22.06.2009, raportul de expertiză nr.1860/09 din 15.04.2009, Regulamentul cu privire la conservarea și deconservarea construcțiilor nefinalizate NCM L.01.05.2002, raportul de expertiză nr.581 din 31.07.2012, probe care confirmă vinovăția inculpatului V.Zernaev în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect urmează a fi încadrate în baza art.183 alin.(2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că s-a dovedit cu certitudine că Zernaev Vadim, activînd în calitate de director în SRL „Veclin-Com”, a încălcat prevederile art.43 din Constituția R.Moldova, art.227, 232, 237 din Codul muncii, art.2, 8,10 din Legea cu privire la protecția muncii, pct.3 din Regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, prevederile cap.III al Hotărîrii Guvernului R.Moldova despre aprobarea Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor nr.360, prevederile pct.3.2, 3.5 ale Normelor și regulilor în construcție СНИП 03.01.01-85, pct.3.1, 3.2, 5, 5.2.2 ale Regulamentului cu privire la conservarea și deconservarea construcțiilor nefinalizate NCM L.01.05-2002, încălcînd prevederile „Normelor organizarea instruirii în materie de protecție a muncii a personalului, întreprinderi, instituții, organizații, normele pentru elaborarea instrucțiunilor de protecție a muncii și regulile СНИП”.

Instanța de apel, reieșind din concluziile raportului de expertiză nr.581 din 31.07.2012, cît și din declarațiile însăși ale inculpatului V.Zernaev, a conchis că acesta, neavînd studii și pregătirea necesară a aprobat: - proiectul de executare a lucrărilor cu macaraua nr.012-01-08 executat de SRL „Veclin-Com”, fără a avea studii de inginer în domeniul construcțiilor, prin ce a încălcat prevederile pct.3.11 a СНИП; - proiectul de executare a lucrărilor de desființare a construcției nefinalizate, care nu corespunde cerințelor Regulilor în construcții pct.3.11 a СНИП III-4-80, anexei nr.8; - permisul de execuție a lucrărilor cu pericol sporit din 14.01.2008, care nu a fost aprobat de către inginerul principal în conformitate cu cerințele Normelor și regulilor în construcții pct.3.11 a СНИП III-4-80, dar de către V.Zernaev, care nu era în drept să-l aprobe, deoarece nu are studii de inginer în domeniul construcțiilor, prin ce a încălcat prevederile pct.2.49, 12.10, 12.1 și anexa nr.4 a Normelor și regulilor în construcții pct.3.11 a СНИП III-4-80.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, la 16.02.2008, la șantierul din str.Alba Iulia nr.77/2, mun.Chișinău, la efectuarea lucrărilor de demolare a imobilului, în momentul producerii accidentului de muncă în privința lui N.Pîntea nu era prezent dirigintele de șantier I.Colohanin, iar inculpatul V.Zernaev contrar legislației în vigoare, 1-a desemnat responsabil pentru lucrările de demolare pe dulgherul V.Ermacov pe perioada concediului medical al lui I.Colohanin, care nu a fost atestat și nu avea pregătirea profesională și instruirea în domeniul securității muncii, indicate în fișa personală.

Astfel, instanța de apel a menționat că inculpatul, prin faptul că a numit în calitate de diriginte de șantier o persoană care la acel moment nu avea pregătirea necesară, iar planul de desfășurare a lucrărilor nu corespundea normelor în vigoare în urma tăierii prin sudură a pieselor înglobate a panourilor de separație din care erau structurați pereții construcției în cauză, fără fixarea prealabilă cu suporturi de sprijin din metal, panoul de separație cu lungimea de 2,5 m s-a desprins și a căzut peste sudorul N.Pîntea, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.25/372 din 22.04.2008, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au cauzat decesul acestuia.

La fel, instanța de apel a conchis că cauza decesului lui N.Pîntea este rezultatul încălcării de către inculpat a normelor și regulilor securității muncii la locul construcției, deoarece panoul de separație care a căzut peste acesta nu a fost fixat în modul corespunzător, pentru a asigura stabilitatea și poziția de proiect, geometrică neschimbată, conform cerințelor de securitate, menționate în pct.12.42 și pct.12.12 a Normelor și Regulilor în Construcții

pct.3.11 a СНИП III-4-80; proiectul de executare a lucrărilor cu macaraua nr.012-01-08 efectuat de SRL „Veclin-Com” aprobat de V.Zernaev nu corespundeau cerințelor normelor și regulilor de protecție a muncii, conform Legii cu privire la protecția muncii nr.25-XII din 02.07.1991 și art.232 din Codul muncii.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului V.Guja, care a indicat că nu a văzut proiectul de organizare a lucrărilor la SRL „Veclin-Com” și nici nu l-a cerut pentru că a fost prezentat procesul tehnologic, că autorizația de funcționare din punct de vedere a protecției muncii întreprinderea nu putea să o dețină din cauză că din anul 2005 Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor nr.360 din 18.04.1997 a fost abrogată, deoarece Hotărârea în cauză la momentul producerii accidentului de muncă și a efectuării lucrărilor de dezmembrare din 16.02.2008 era în vigoare, fiind abrogată doar la 02.12.2011.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.6, 7, 61, 75-76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care pentru prima dată este atras la răspundere penală, de circumstanțele atenuante, a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate.

La fel, instanța de apel a conchis de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- avocatul V.Loboda în numele succesului părții vătămate Iu.Pîntea care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui V.Zernaev să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare reală și admiterea acțiunii civile, pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă în coraport cu fapta comisă; inculpatul a încălcat Regulamentul cu privire la protecția muncii, numindu-l pe dulgherul V.Ermacov să dirijeze executarea lucrărilor de desființare, fără pregătirea lui profesională și instruirea în domeniul securității muncii; inculpatul neavînd studii de inginer în domeniul construcțiilor a aprobat proiectul de executare a lucrărilor cu macaraua nr.012-01-08, încălcînd prevederile pct.3.11 a СНИП 3.0.01.01-85;

- inculpatul V.Zernaev care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că a fost admis greșit apelurile părții acuzării, instanța de apel și-a bazat concluziile doar pe declarațiile succesului părții vătămate și a martorilor care au fost eronat apreciate, dînsul nu a încălcat Regulamentul de protecție a muncii; V.Bogațchi a fost angajat la serviciu în calitate de inginer de securitate a tehnicii de siguranță, nemijlocit în atribuțiile căruia intra efectuarea controlului la respectarea tuturor actelor normative ce țin de securitatea muncii, studierea condițiilor la locul de muncă; în ziua accidentului el nu era la șantier astfel că nu i-a dat nemijlocit lui N.Pîntea însărcinări de muncă, nu l-a instruit nemijlocit privind protecția muncii, accidentul de muncă a avut loc ca urmare nu a acțiunilor lui, dar ca rezultat al acțiunilor altor persoane, care nemijlocit dirijau cu dezasambarea panourilor la șantier în acea zi; instanța de apel la emiterea deciziei nu a motivat hotărîrea sa, astfel avînd loc violarea art.6 din Convenție.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu privire la recursul avocatului V.Loboda în numele succesorului părții vătămate Iu.Pîntea.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V.Zernaev pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.183 alin.(2) Cod penal, în baza căruia V.Zernaev a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani. Lui V.Zernaev i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.183 alin.(2) Cod penal de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități manageriale pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel la aplicarea pedepsei a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor grave comise din imprudență, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, astfel a conchis că corijarea și reeducarea acestuia poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de pînă la 7 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 3 ani închisoare stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvîrșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind individualizată conform prevederilor legale.

Temeiul invocat de recurent referitor la netemeinicia hotărîrii instanței de apel în latura civilă, nu poate servi drept motiv pentru casarea acesteia, deoarece instanța de apel, lăsînd acțiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului material spre soluționare în ordinea procedurii civile, și-a motivat soluția dată reieșind din faptul că, în cadrul procesului penal nu au fost prezentate probe elocvente ce ar dovedi cu certitudine cuantumul prejudiciului material cauzat, astfel afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în această parte, nu pot fi reținute.

Cu privire la recursul declarat de către inculpatul V.Zernaev.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 8), 15) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cît și instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.183 alin.(2) Cod penal, considerînd că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, solicitînd să fie achitat.

Colegiul penal atestă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Reieșind din conținutul deciziei, instanța de apel, verificînd și cercetînd complet și obiectiv probele administrate în cauză, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Zernaev în comiterea infracțiunii prevăzute de art.183 alin.(2) Cod penal.

Corect instanța a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului în cele imputate declarațiile succesului părții vătămate Iu.Pîntea, a martorilor I.Olari, V.Ermacov, I.Neagă, V.Guja, V.Neagu, V.Buhai și actele cauzei:

- ordinul nr.OT06/04 din 02.07.2007, potrivit căruia V.Zernaev era responsabil pentru conducerea activității de protecție a muncii, respectarea strictă a legislației în construcție, desfășoară elaborarea planurilor privind protecția muncii, organizează desfășurarea controlului medical, petrece asigurarea obligatori contra accidentelor de muncă etc.;

- ordinul nr.06/36 din 14.02.2008, conform căruia inculpatul a dispus ca dispozițiile generale cu privire la protecția muncii rămîn asupra sa, asumîndu-și această obligație, totodată a numit responsabili asupra organizării muncii în domeniul protecției muncii pe conducătorii și specialiștii V.Zernaev, V.Bogațchi, I.Colohanin, I.Braghiș, V.Ermacov;

- procesul-verbal nr.14 din 13.03.2008 privind cercetarea accidentului de muncă mortal, prin care s-a constatat că în cadrul efectuării lucrărilor au fost încălcate pct.1.2.9 și 1.2.10 din Instrucțiunea pentru protecția muncii la demolarea, demontarea sau reconstrucția clădirilor și edificiilor nr.06/35 și pct.7-8 din Procesul tehnologic pentru asigurarea îndeplinirii lucrărilor de demontare;

- ordinul nr.68-1 din 24.01.2008, potrivit căruia responsabil pentru lucrările de demolare a fost numit diriginte de șantier V.Ermacov pe perioada concediului medical al lui I.Colohanin;
- instrucțiile pentru protecția muncii pentru sudori cu gaze nr.06/32 și pentru sudorii electrici la sudarea manuală nr.06/05, pentru protecția muncii la demolarea, demontarea sau reconstruirea clădirilor sau edificiilor nr.06/35, din care rezultă că acestea au fost aprobate doar de către V.Zernaev;
- raportul de expertiză nr.1519 din 22.06.2009, din conținutul căruia rezultă că autorizația de desființare nr.89 a/07 din 06.12.2007, este eliberată proprietarului imobilului SRL „Primautosport”, care urma să execute lucrările de demolare conform documentației de proiect elaborate și avizate în modul stabilit înaintea inițierii lucrărilor la obiect, iar proiectul lucrărilor și datele privind elaborarea documentației de proiect nu au fost înregistrate, fiind semnate de V.Zernaev și autorul proiectului V.Murașov, este precum că vizat prin ștampilă expert sector 6 al Centrului Tehnic de Securitate Industrială;
- raportul de expertiză în construcții nr.1716/09 din 20.10.2008, prin care s-a stabilit că V.Ermacov nu avea pregătire specială în domeniul construcției, iar accidentul de muncă s-a declanșat ca rezultat al nerespectării consecutivității acțiunilor de muncă și lipsa dispozitivelor necesare pentru efectuarea lucrărilor de acest gen. Responsabili pentru respectarea cerințelor regulamentelor de securitate a muncii o poartă conducătorul nemijlocit al locului de muncă și inginerul pentru tehnica securității și protecției muncii, însă dacă astfel de persoane nu sînt desemnate, responsabilitatea o poartă conducătorul unității respective. Schema tehnologică a procesului de demolare a blocului administrativ și producere, aprobată prin ordinul directorului V.Zernaev la 14.01.2008 și semnată de acesta, nu corespunde cerințelor tehnice pentru efectuarea lucrărilor de așa gen, deoarece nu sînt indicate în ea consecutivitatea operațiunilor necesare spre executare și dispozitivele necesare pentru efectuarea lucrărilor de așa gen;
- raportul de expertiză în construcții nr.1860/09 din 15.04.2008 și nr.581 din 31.07.2012, din care rezultă că V.Ermacov nu era în drept să dirijeze cu efectuarea lucrărilor de demolare a clădirii, deoarece nu a fost atestat ca diriginte de șantier, nu avea studii speciale în domeniul construcției și careva pregătire specială în domeniul construcției, iar V.Zernaev nu era în drept să-l desemneze ca răspunzător pentru dirijarea și execuția lucrărilor de desființare a construcției;
- raportul de expertiză nr.581 din 31.07.2012, prin care s-a constatat că SRL „Veclin-Com” nu dispune de Certificat de stat și proiect pentru efectuarea lucrărilor de demolare a blocului administrativ și producere, expertiza tehnică a acestui bloc nefinisat nu a fost efectuată, SRL nu deținea autorizație de funcționare din punct de vedere al protecției muncii conform art.225 din Codul muncii, lipsește actul final de primire a lucrărilor de conservare a construcției nefinalizare, cu semnăturile membrilor Inspecției de Stat în Construcții, conform pct.4.4.5 din Regulamentul cu privire la conservarea și deconservarea construcțiilor nefinisate, din care rezultă că construcția nu a fost conservată; nu dispunea de documentația de proiect și devizul pentru executarea lucrărilor de deconservare la blocul administrativ și producere nefinisat, conform prevederilor art.5.1-5.2.3 din același Regulament; nu a fost întocmit proiectul efectuării lucrărilor de demolare a blocului indicat; proiectul de executare a lucrărilor cu macaraua a fost aprobat de V.Zernaev, care nu este atestat de a efectua proiectarea securității construcției și nu are studii de inginer în domeniul construcției; proiectul de execuție a lucrărilor de desființare a construcției nefinisate nu corespund cerințelor Regulilor în Construcții СНИП III-4-80, anexa nr.8 și altor normative în vigoare ș.a.. Proiectul de executare a lucrărilor cu macaraua nr.012-01-08 efectuat de SRL „Veclin-Com” aprobat de V.Zernaev nu corespunde cerințelor tehnologiei și organizării activității de producere de construcție-montaj și prevederilor pct.14-15 a Normelor și Regulilor în construcții СНИП III-4-80, locurile de muncă a muncitorilor, inclusiv și a lui N.Pîntea nu corespund cerințelor normelor și

regulilor de protecție a muncii, conform Legii cu privire la protecția muncii 25-XII din 02.07.1991 și art.232 din Codul muncii;

- raportul de expertiză medico-legală nr.372 din 18.02.2008, conform căruia moartea lui N.Pîntea a survenit în rezultatul traumei asociate a cutiei toracice cu fractura coastelor și bazinului cu formarea hemotomului retroperitoneal, care s-a agravat cu dezvoltarea șocului traumatic și hemoragic și alte probe, care sunt descrise detaliat și amănunțit în decizia instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitiera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului V.Zernaev în comiterea infracțiunii prevăzute de art.183 alin.(2) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate - încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere obiectivă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului V.Zernaev a încălcării regulilor de protecție a muncii, deoarece cert a fost dovedit că inculpatul, fiind responsabil pentru organizarea muncii în domeniul protecției muncii, a numit responsabil pentru lucrările de demolare o persoană care la acel moment nu avea pregătirea necesară, neavînd acest drept, iar planul de desfășurare a lucrărilor nu corespundea normelor în vigoare, instrucțiunile pentru protecția muncii și schema tehnologică au fost aprobate doar de către inculpat, care nu avea pregătire specială în domeniul construcției și nu corespundea cerințelor tehnice pentru efectuarea lucrărilor de așa gen, iar în rezultatul nerespectării normelor de protecție a muncii și lipsa dispozițiilor necesare pentru efectuarea lucrărilor de demolare a imobilului, s-a produs accidentul de muncă în urma căruia N.Pîntea s-a ales cu vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au cauzat decesul acestuia.

Prin urmare, în speță este stabilit cu certitudine că, V.Zernaev întrunește calitățile de subiect al infracțiunii prevăzute de art.183 alin. (2) Cod penal, inclusiv și elementul subiectului special prevăzut de art.124 Cod penal, care stipulează că prin persoana care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală se înțelege persoana căreia, în organizația indicată sau într-o subdiviziune a acesteia, i se acordă permanent sau provizoriu, prin numire, alegere s-au în virtutea unei însărcinări sau într-o subdiviziune a acesteia, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor sau acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice, care a încălcat regulile de protecție a muncii, a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare, în mod obiectiv. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

De asemenea, motivele invocate de inculpat ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor sale, a succesului părții vătămate și a martorilor, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce în cursul

judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului cu privire la faptul că V.Bogațchi a fost angajat la serviciu în calitate de inginer de securitate a tehnicii de siguranță, nemijlocit în atribuțiile căruia intra efectuarea controlului la respectarea tuturor actelor normative ce țin de securitatea muncii, deoarece potrivit materialelor cauzei cert s-a constatat că la 16.02.2008, în momentul efectuării lucrărilor de demolare a imobilului, care prezintă un grad de pericol sporit, contrar prevederilor legale, V.Zernaev prin ordin l-a desemnat responsabil pentru dirijarea și execuția lucrărilor de demolare pe V.Ermacov, care la acel moment nu avea studii speciale și pregătire specială în domeniul construcției.

Astfel, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu norma penală în baza căreia a fost condamnat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea sînt vădit neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocatul V.Loboda în numele succesorului părții vătămate și inculpatul V.Zernaev, și decide asupra inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Loboda Vladimir în numele succesorului părții vătămate Pîntea Iulia și inculpatul Zernaev Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, în cauza penală în privința lui Zernaev Vadim, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2016.

Președintele

Judecători

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Iurie Diaconu